

Modernosť povolania

V októbri minulého roka pápež František kanonizoval blahoslaveného Pavla VI, pápeža Montiniho. V homílii počas omše o ňom povedal:

Pavol VI. "vydal svoj život za Kristovo Evanjelium, prekračujúc nové hranice a stávajúc sa jeho svedkom v ohlasovaní a v dialógu, prorokom extrovertnej Cirkvi, ktorá hľadá na vzdialených a stará sa o chudobných... Dnes nás znova povzbudzuje... žiť naše spoločné povolanie: univerzálne povolanie k svätosti. Nie k polovičatosti, ale k svätosti."

Jednu z hraníc, ktorú prekročil, bolo rozpoznať, prehlbovať a podporovať povolanie a poslanie sekulárnych inštitútov, „autentickú jar Cirkvi“. Mám tu jeden úryvok z jeho prejavov, ktoré pomáhajú rozpoznať, prehlbovať a podporovať toto povolanie, ktoré je pre súčasnosť Cirkvi.

Ak sa pýtame, aký bol **duch každého sekulárneho inštitútu**, ktorý inšpiroval jeho zrod a jeho rozvoj, musíme odpovedať: bola to **hlboká túžba po syntéze**; bolo to vrúcne pranie zachovať súčasne dve charakteristiky: 1) **úplné zasvätenie života podľa evanjeliových rád**, a 2) **plnú zodpovednosť za svoju prítomnosť a premieňajúce pôsobenie uprostred sveta** kvôli jeho stvárneniu, zdokonaleniu a posväteniu.

Na jednej strane **zachovávanie evanjeliových rád** -zvláštnej formy života, ktorá je zdrojom a svedectvom tej istej svätosti, ku ktorej sú volaní všetci veriaci- je znakom dokonalého stotožnenia sa s Cirkvou, ba s jej samým Pánom a Učiteľom a s cieľmi, ktoré jej on zveril. Na druhej strane skutočnosť, že **zostávate vo svete**, je znakom kresťanskej zodpovednosti za Kristom vykúpeného človeka, a preto zaujatého „úlohou osvetľovať a usporadúvať všetky časné veci... aby sa vždy diali a zveľaďovali podľa Krista a boli na chválu Stvoriteľa a Vykupiteľa» (LG, 31).

V takomto zarámovaní nemožno nevidieť **hlbokú a blahodarnú totožnosť medzi charizmou sekulárnych inštitútov a jednou**

z najdôležitejších a najjasnejších línií koncilu: prítomnosť Cirkvi vo svete. Cirkev totiž silno podčiarkuje rôzne aspekty jej vzťahu k svetu: jasne zdôraznila, akú úlohu má vo svete, že jej určením je slúžiť mu, že má byť preň dušou a kvasom, pretože je povolaná posväcovať a zasväcovať ho a premietnuť naň najvyššie hodnoty, ako spravodlivosť, láska a pokoj.

V takomto okamihu sa sekulárne inštitúty silou svojej charizmy zasvätenej sekularity (porov. PC 11) javia ako blahodarné nástroje stelesnenia a šírenia tohto ducha do celej Cirkvi. Ak ony už pred koncilom určitým spôsobom bytostne anticipovali tento aspekt, o to odôvodnenejšie majú byť dnes príkladnými špecializovanými svedkami na základe dispozície a poslania Cirkvi vo svete. Na uskutočnenie aggiornamenta Cirkvi nestačia jasné usmernenia ani časté dokumenty. Treba osobností a komunity plne si vedomé zodpovednosti za stelesňovanie a šírenie ducha, akého si želá koncil. **Vám bolo zverené toto výsostné poslanie: byť vzorom neúnavnej snahy tvoriť nový vzťah, ktorý sa Cirkev snaží stelesniť voči svetu a v službe svetu.**

(Paolo VI, 1972)

Z homílie dona Egidia Viganò k Eucharistii prvých sľubov siedmych sekulárne zasvätených saleziánov CDB (8. september 1994)

Je to určite deň špeciálnej krstnej intenzity pre tých, ktorí vykonajú sľuby, a pre ich spoločníkov, pretože zdôrazňuje hlboké tajomstvo krstu ako zmluvy s Pánom.

Hľa, uskutočňujete gesto špeciálnej intimity s Ježišom Kristom. Spojenie znamená priateľstvo, to znamená spoluprácu, to znamená schopnosť svedčiť o jeho tajomstve v akejkoľvek životnej situácii.

A okrem toho vidieť prítomnosť toľkých ľudí kongregácie a dobrovoľníčok, keď malo by byť povolanie, povedzme trochu špecifické, takmer skryté ako semeno, ktoré padá do zeme, aby potom hojne vyrástlo, znamená, že toto je deň oslavy saleziánskej rodiny. Hovorím rodina, čím myslím celú charizmu dona Bosca. Vidieť, že z energického, plodného koreňa charizmy dona Bosca sa rodí nový, očakávaný výhonok, ktorý bude určite prekviatať a ktorý dá celej saleziánskej rodine pocit novosti, prvého dňa, zmysel pre nadšenie, aby sa uskutočnilo to, čo Duch Svätý napovedal donu Boscovi, a ktorý on niesol ďalej s veľkou veľkorysťou, tvorivosťou a flexibilitou. Sme povolaní k tomu, aby sme pokračovali podľa potrieb nových čias.

Preto sme spokojní a cítime s vami solidaritu. Uistujeme vás o našej modlitbe, našom sprievádzaní, našej dôvere a predovšetkým sme plní vďačnosti Pánovi, pretože toto sa nezrodilo z machinácie nejakého "chytráka", ale sa zrodilo z iniciatívy Pána, ktorý vkladá do srdc ľudí veľkorysť, cip pre súčasné potreby Cirkvi a predovšetkým aktuálnosť a naliehavosť poslania dona Bosca pre nové časy.

Takže vďaka Bohu, blahoželám vám a oslavujeme spolu s vami sprevádzajúc vás v tomto akte, a najväčšie gesto, ktoré môžete urobiť ako pokrstení, je najvyšší akt slobody, ktorý smeruje k radikálnosti krstu.

Prítomnosť VDB vo svete

V súčasnosti je 1150 Dobrovoľníčok dona Bosca (VDB). Sú prítomné na území 63 provincií SDB a v 60 krajinách. Je zriadených 162 skupín alebo podskupín zoskupených v 27 regiónoch. Počet skupín/podskupín závislých od Centra je 22. Krajiny, v ktorých sa registrujú najnovšie príchody, sú: Turecko, Libanon, Malí, Benin, Indonézia, Gabon, Mozambik, Keňa, Kamerun.

Prítomnosť CDB vo svete

V súčasnosti je 85 Dobrovoľníkov s donom Boscom. Sú prítomní na území 25 provincií a v 26 krajinách. Tvoria 5 skupín alebo podskupín. Počet podskupín/skupín závislých od Centra je 30. Krajiny, v ktorých boli najnovšie príchody, sú: Filipíny, Turecko a Kongo.

Obraz CA (cirkevní asistenti)

Saleziáni, ktorí sprevádzajú Dobrovoľníkov (CDB) a Dobrovoľníčky (VDB), sa nazývajú cirkevní asistenti. V čom spočíva ich prítomnosť? Ide o službu stanovenú v príslušných Stanovách, ktorú obidva inštitúty požiadajú od Hlavného predstaveného. Ich úlohy sú: zabezpečiť kňazskú službu, spolupracovať pri formovaní sestier/bratov a byť k dispozícii pre prípadné požiadavky, ktoré sú im predložené, ale nie aby riadili, pretože ide o autonómne inštitúty. Miestni asistenti sú menovaní inšpektorom oblasti skupiny a oblastní asistenti Hlavným predstaveným.

Čo znamená, keď sa povie, že skupina/podskupina je závislá od Centra

Oba inštitúty sú organizované v skupinách alebo podskupinách bratov/sestier, ktorí žijú v blízkom okolí, a sú sprevádzaní zodpovednou osobou. V prípade územia, kde to nie je možné, sa zvažuje prítomnosť závislá od Centra, t. j. osoby sú sprevádzané členom Ústrednej rady. To sa deje najmä v krajinách, kde je inštitút v začiatkoch. V tomto prípade je asistent požiadany o špeciálnu službu sprevádzania osôb dovedy, kým sa skupina nedokáže sama spravovať.